

Kultura / Vijesti

## Aleksandar BENČIĆ: Crnoj Gori treba još orkestrara

Kao solista, pogotovo na trombonu, nemam često priliku da budem na sceni, a to je veoma značajno, posebno, zahtjevno i, samim tim, na cijeni. Što bi se reklo, ne može to svako. No, kad bih proredio sviranje u orkestru i rad sa studentima, to bi bila mrtva trka. Sve ima svoju draž i znam da ne mogu da napustim ni jedno ni drugo. Zapravo, te dvije stvari se dopunjuju, kazao je proslavljeni trombonista Aleksandar Benčić.



Objavljeno: 08. 11. 2017 - 13:04

Promjenite veličinu teksta:

A A A



Komentari (2)



AUTOR:

Jedno od najvećih regionalnih imena koja se vezuju kako za izvođenje, tako i za pedagogiju kada su u pitanju duvački instrumenti, saraduje sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom od njegovog osnivanja. Uz to, predavač je kako na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu, tako i na Muzičkoj akademiji na Cetinju. Iza njega je i deceniju dug rad u okviru radionice za duvačke instrumente koja se održava u Tivtu. Njegovi đaci i studenti, danas su članovi CSO.

- Večeras sam se osjećao veoma prijatno - i zbog nastupa, i zbog orkestra - jer sam u njemu od samog osnivanja. Cijeli orkestar je posljednjih godina stasao i daje zavidan rezultat u smislu kvaliteta. Prosto je uživanje nastupiti sa CSO sa kojim sam doživljavao sav napredak, a posebno sa

NAJNOVIJE

NAJČITANIJE



„Ljepotica i Zvijer“ u KIC-u  
prije 19 minuta



Cijene nafte na najvišem  
nivou od sredine ...  
prije 19 minuta



KCCG od danas bogatiji za  
novi savremeni k...  
prije 28 minuta



Nove umjetničke ideje i  
prakse u Galeriji ...  
prije 30 minuta



Bošković, Jovanović i Hodžić  
na prijemu ko...  
prije 30 minuta



PRIKAŽI SVE et hiljada

mojim studentima koji su sada u njemu zaposleni i tako zarađuju svoj hleb – ispričao je sagovornik Portala Analitika.

On podsjeća da trombonisti imaju rijetku priliku da budu solisti na koncertima klasične muzike, pa posebno cijeni takve prilike.

- Biti solista je veoma značajno, posebno, zahtjevno i, samim tim, na cijeni. Što bi se reklo, ne može to svako. No, kad bih poredio sviranje u orkestru i rad sa studentima, to bi bila mrtva trka... Sve ima svoju draž i znam da ne mogu da napistim ni jedno ni drugo. Zapravo, te dvije stvari dopunjuju jedna drugu – ističe **Benčić**.

Kako bi na što bolji – i ljepši – način predstavio svoj instrument, za nastup sa CSO izabrao je Koncert za trombon i orkestar manje poznatog danskog kompozitora **Launija Grondela**. Iako su djela **Tomazija, Davida, Nina Rota**, poznatija, **Benčić** ističe kako je izabrao „jedno od najljepših djela za trombone“.

- Mislim da je i publika dobro reagovala, da im se dopalo. Uživao sam u izvođenju, pa nema razloga da publika nije, jer to je na neki način, uvijek obostrano. A po aplauzu bih rekao da su svi izašli zadovoljni iz sale – dodaje on.

Kada je u pitanju rad sa budućim izvođačima na duvačkim instrumentima, prema njegovim riječima, posebno mjesto zauzima Muzička škola u Tivtu i ljetnoj redionici, koja je to omogućila zahvaljujući razumijevanju direktorice **Pine Bubanje**.

- Tamo sam prije deset godina počeo sa radom, recimo, sa **Martinom Lukšić** koja sada predaje u istoj školi. Njen bivši učenik je sada kod mene na studijama u Beogradu. **Barbara Bubanja** je, takođe, završila kod mene na Fakultetu muzičke umetnosti i sada je član CSO. I veoma sam ponosan na to da su sva tri trombona u ovom orkestru - moji đaci. **Meša Kerović** i **Dejan Ljujić** su završili studije na Muzičkoj akademiji na Cetinju, a **Barbara** u Beogradu, i sada su zaposleni u ovom orkestru. A sve je poteklo na tim tivatskim muzičkim radionicama.

Zadovoljan sam radom na FMU u Beogradu, ali ovdje osjećam posebno zadovoljstvo, jer sam sve to samostalno napravio. Ta djeca me izuzetno cijene i poštuju. I sve to čini da uživam da dolazim u Crnu Goru, da sviram i radim s njima – kazao je on za Portal Analitika.

Kako kontinuirano prati razvoj muzičke scene u Crnoj Gori već deset godina, ali i duže, **Benčić** ističe da je vrijeme za krupne promjene, prije svega, u odnosu prema orkestrima.

- Crna Gora kao država treba da ima još orkestrara. Malo je imati samo jedan, i to simfonijski orkestar; trebalo bi da postoji i revijski, neki big-bend ili džez sastav... Svaka evropska metropola ima, recimo, radijski orkestar koji djeluje pri nacionalnoj televiziji i bavi se snimanjem djela domaćih kompozitora. CSO bi trebalo da njeguje repertoar sačinjen od velikih, kapitalnih djela, simfonija, rekvijema... Ali Crna Gora mora imati i ansambl koji njeguje program od domaće muzike – dodaje naš sagovornik.

Iako ne voli da poređuje, on navodi primjer Beograda u kome postoji više od deset profesionalnih orkestrara koji se finansiraju i iz državnog budžeta: kamerna opera „Madlenijanum“, orkestar u „Pozorištu na Terazijama“ koji izvodi samo mjuzikle brodvejskog tipa, zatim Beogradska filharmonija, Simfonijski orkestar i Big bend RTS, Ansambl Vojske Srbije, Narodni orkestar, gudački ansambl „Dušan Skovran“...

- A u Crnoj Gori zasad postoji samo jedan stalni orkestar i trebalo bi nešto što prije pokrenuti da se ta brojka poveća. Dolazi vrijeme kada kvalitet izlazi na vidjelo i treba razmišljati da se osnuju još neki. Eto, moji nekadašnji đaci su našli posao, ali šta će biti sa mojim sadašnjim studentima? Ta djeca moraju da nađu svoje mjesto, i o tome se mora razmišljati. To su zadaci za sljedećih deset godina – zaključuje **Benčić**.

Naredni koncert CSO će prirediti takođe na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta, 22. novembra. Pod dirigentskom palicom Grigorija Kraska, orkestar će izvesti Simfoniju broj 4 **Roberta Šumana** i simfonijsku poemu „Til Ojlenšpigel“ **Riharda Štrausa**.

K. J.

Foto: MCCG/D.Miljanić